

Να ανακοπεί η συνταγματική εκτροπή και ο εμφύλιος πόλεμος εντός των Α.Ε.Ι.

Δημήτρης Σ. ΠΑΤΕΛΗΣ *

Η κυβέρνηση της οριακής κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, αντιλαμβανόμενη την επικίνδυνη για το κατεστημένο δυναμική που τροφοδότησε από πέρυσι η αδυναμία της να καταργήσει το άρθρο 16 του Συντάγματος, εν μέσω γενικευμένης λαϊκής δυσαρέσκειας (λόγω ληστροικής κερδοσκοπίας των δυνάμεων της αγοράς, αντισφαλιστικών μέτρων, εκποίησης φιλέτων της δημόσιας περιουσίας, κ.ο.κ.), προβαίνει σε **απροκάλυπτη συνταγματική εκτροπή**. Η τελευταία αφορά την ρητή πλέον πρόθεσή της για την ίδρυση ιδιωτικών «πανεπιστημίων», κατά παράβαση του άρθρου 16 του Συντάγματος, που το απαγορεύει ρητά και αδιαφορώντας για την απόφαση της Βουλής των Ελλήνων, η οποία απέρριψε την αναθεώρηση του άρθρου αυτού.

Ως γνωστόν, οι απανταχού συνταγματικές εκτροπές ανέκαθεν εννοούνται από καταστάσεις χάους που προκαλούνται συνειδητά. Ο κ. Υπ.Ε.Π.Θ., επιλέγει συνειδητά το ρόλο του υποκινητή εκτρόπων, προκαλεί σχεδόν καθη-

μερινά την εκπαιδευτική κοινότητα και τον δημοκρατικό κόσμο της χώρας, «επιδιώκοντας να υποδαυλίσει συγκρούσεις μέσα στα πανεπιστήμια, θεωρώντας βέβαια ότι αν προκληθεί χάος, θα διευκολυνθεί η υλοποίηση των κυβερνητικών σχεδίων. Τα θλιβερά επεισόδια που εκτυλίσσονται τις τελευταίες μέρες δείχνουν ότι ο Ευρ. Στυλιανίδης πετυχαίνει τον στόχο του» (Γ. Δελαστίκ: Νέρωνας η κυβέρνηση στα ΑΕΙ, <http://www.ethnos.gr/article.asp?catid=11826&subid=2&tag=8777&pubid=1052425>, ημερ. ανάκτησης 31.5.2008). Ακόμα και η πρόην υπουργός Παιδείας κα Μ. Γιαννάκου εξέφρασε την αγανάκτησή της για τις διακηρύξεις περί προσφυγής σε συνταγματική εκτροπή.

Βασικός στόχος των εμπνευστών αυτής της προβοκάτσιας είναι να προκληθεί χάος και εμφύλιος πόλεμος στα πανεπιστήμια. Η κυβέρνηση, για να δικαιώσει την πολιτική της και την απροκάλυπτη συνταγματική εκτροπή που δρομολογεί, επιλέγει τον πόλεμο.

* Ο Δ. Σ. Πατέλης είναι Επ. Καθηγητής στον Τομέα Κοινωνικών Επιστημών του Γενικού Τμήματος του Πολυτεχνείου Κρήτης.

Η ιστορία δείχνει ότι όπου δρομολογούνται παρόμοιες πολιτικές επιλογές, είναι αδιάφορο το ποιόν, οι προθέσεις και η ταυτότητα των εκάστοτε διεκπεραιωτών της απαιτούμενης προβοκάτσιας. Εκείνο που χρειάζεται είναι κάποιος «εμπρηστής του Ράιχσταγκ» ή κάποιος «πλήγμα τρομοκρατών στους δίδυμους πύργους», ώστε να δρομολογηθεί ο πόλεμος.

Το κυριότερο για τους εμπνευστές του σχεδίου είναι να μεταφερθεί ο πόλεμος από τους δρόμους (όπου η κυβέρνηση έχανε τις εντυπώσεις με την ωμή βία και τον αυταρχισμό) στο εσωτερικό των Α.Ε.Ι. Ηρόσφορη ευκαιρία ήταν η εφαρμογή σε κάποια ιδρύματα (λόγω της λήξης της θητείας των σχετικών οργάνων) του νέου Νόμου-Πλαισίου κατά την εκλογή Πρυτανικών αρχών, προέδρων, κ.ο.κ., δηλαδή, του μέρους που έχει τη μέγιστη επίφαση δημοκρατικότητας σ' αυτόν τον εκτρισματικό νόμο, και δήθεν πρεσβεύει την κατάργηση της «συναλλαγής». Κατ' ουσία, πρόκειται για μέτρο επιβολής δήθεν «διευρυμένης δημοκρατικής εντολής» σε αρχές, ο νέος θεσμικός ρόλος των οποίων ανάγεται τελικά σε αυτόν των managers του «επιχειρηματικού πανεπιστημίου»-αυταρχικού εκπαιδευτηρίου.

Το σενάριο απαιτούσε διακάως και κάποιον ή κάποιους οσιομάστρες. Το αμφιλεγόμενο επεισόδιο στην από 29.5.2008 συνεδρίαση της Συγκλήτου του Α.Π.Θ. με την λιποθυμία του Πρύτανη, ήλθε σαν ...κερασάκι στην τούρτα του σεναρίου. Και να μη συνέβαινε τίποτε, θα το κατασκεύαζαν. Άγνωστο παραμένει για πόσο ακόμα θα αναπαράγεται η εικόνα του κληήρου Πρύτανη από τα Μ.Μ.Ε....

Για ευνόητους λόγους, στο απυρόβλητο έμεινε το γεγονός ότι η κυβέρνηση δεν δίστασε «να προωθήσει μέσα στο Πανεπιστήμιο Πειραιά δεξιούς παρακρατικούς μπράβους της νύχτας με λαστούς και παραλυτικά σπρέι, ενώ έξω από το ίδρυμα αυτό είχαν προσέλθει αναστασιακοί, άσχετοι με τους φοιτητές και οπλισμένοι με μολότοφ,

οι οποίοι συγκρούονταν με τα ΜΑΤ» (ό.π.).

Σε αυτό το κλίμα, δεν αποκλείεται να πυκνώσουν τα συνειδητά ή αυθόρμητα έκτροπα, με σοβαρούς κινδύνους για τη ζωή και την ακεραιότητα ανθρώπων. Τα υπόλοιπα τα αναλαμβάνουν τα «ανεξάρτητα» και «άδολα» Μ.Μ.Ε., κάποια από τα οποία έχουν δεδηλωμένες προθέσεις και τις κυβερνητικές ειλογίες για επιχειρηματικές δραστηριότητες στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ο γνωστός εσμός αυλοκολάκων-τηλεεισαγγελέων αναλαμβάνει τη σχετική πλύση εγκεφάλων, με εμμονή στο θιμικό και στα ένστικτα μικροαστικού καθωσπρεπισμού των «νοικοκυραίων» και της νομιμοφροσύνης, υπό τις κραυγές των τηλεαστέριων της άκρας δεξιάς. Ο λεγόμενος «μέσος ανθρώπακος» πρέπει πάσει θυσία να πειστεί ότι το Δημόσιο Πανεπιστήμιο είναι κατά το λαϊκόν «μπάχαλο», ότι φοιτητές και καθηγητές είναι ένα αξιοθρήνητο συνονθύλευμα αλληλοσπαρασσόμενων ομάδων, που χειροδικούν και επιδίδονται σε τραμπουκισμούς, έτσι ώστε να αγανακτήσει, να απαιτήσει την επιβολή της όποιας «νομιμότητας και τάξης», για να νομιμοποιηθεί στη συνείδησή του η επιβολή των θεσμικών αλλαγών από την κυβέρνηση ως σωτήριος μονόδρομος...

Δεν ήθελε κόπο το όλο εγχείρημα, αλλά τρόπο. Το λεπτό σημείο των χονδροειδέστατων αυτών χειρισμών, ήταν η ανάδειξη εικόνας χάους στο εσωτερικό των Α.Ε.Ι. Εδώ οι κρατούντες εκμεταλλεύονται αριστοτεχνικά την ύπαρξη πολλών ταχυτήτων μελών Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ), τις σχετικές ομαδοποιήσεις, ιδιοτέλειες και φιλοδοξίες, τον εσωτερικό εκφυλισμό των σχέσεων της ακαδημαϊκής κοινότητας, ακόμα και τους ανεργήφαλους τακτικισμούς και τις καιροσκοπικές ηγεμονικές βλέψεις φορέων και συνιστωσών της αριστεράς, που επιλέγουν τώρα τον ρόλο της

«φρεγγύας νομιμοφροσύνης» στο πανεπιστημιακό κίνημα και αποσπών τα σχετικά εύσημα.

Για να λειτουργήσει αποτελεσματικά η χειραγώγηση των μαζών δια της προβοκάτσιας, πρέπει να επιβληθούν και υποβληθούν στερεοτυπικά διλήμματα-ερωτήματα. **Πρέπει να ταυτιστεί στο υποσυνείδητο του κοινού κάθε αντίθεση στην επιχειρούμενη από το καθεστώς αντιδραστική μεταρρύθμιση με το «μπάχαλο», τους τραμπουκισμούς και την προβοκάτσια.** Γι' αυτό καλούνται άπαντες «να αποκηρύξουν μετά βδελυγμίας τη βία», δηλαδή, να παραιτηθούν από κάθε αγώνα, από κάθε διεκδίκηση του πανεκπαιδευτικού κινήματος, διότι εάν τολμήσουν να μη διαχωρίσουν τη θέση τους από το τελευταίο, «υποθάλλουν την τρομοκρατία»... Πολλοί έσπευσαν ήδη να δώσουν γη και ύδωρ...

Γι' αυτό ακριβώς έχει τεράστια σημασία να μην ενδώσει το πανεπιστημιακό κίνημα σε αυτές τις ενορχηστρωμένες προκλήσεις, να αρνηθεί να εγκλωβιστεί στα προβοκατόρικα διλήμματα, να μη πέσει στην στημένη παγίδα της νομιμοφροσύνης, της αποκηρύξης του αγώνα και της υποταγής. Όποιοι ενδίδουν σήμερα και επιδίδονται σε δηλώσεις και πρακτικές διασπαστικές για το κίνημα, φέρουν βαρύτερες ιστορικές ευθύνες: ενδέχεται να τροφοδοτήσουν περαιτέρω κλιμάκωση της προβοκάτσιας με ανεξέλεγκτες συνέπειες.

Οι δυνάμεις των φοιτητών και των καθηγητών των ΑΕΙ που τάσσονται κατά των ιδιωτικών πανεπιστημίων και της αντιεκπαιδευτικής «μεταρρύθμισης» αποτελούν τη συντριπτική πλειονότητα. **Οι δυνάμεις που απεργάζονται την ακόμα πιο άμεση υπαγωγή επιστήμης και πανεπιστημίου στο κεφάλαιο, αδυνατούν να αντιπαρατεθούν δημόσια με επιστημονικά επιχειρήματα σε αυτό το κίνημα.** Αυτό καθίσταται σαφές σε κάθε εικαιρία, όπως συνέβη και στην πρόσφατη (14.5.2008) ημερίδα του Συλλόγου Δ.Ε.Π. του Πολυτε-

χνείου Κρήτης. Αδυνατούν να προτάξουν ηθικά ερείσματα ικανά να τους εξασφαλίσουν ηγεμονικές θέσεις στις συνειδήσεις της νεολαίας και ευρύτερα στην κοινωνία. Γι' αυτό και καταφεύγουν στην προβοκάτσια, στις χρωαυγές, στην κατασυκοφάντηση, στην ανομία και στη συνταγματική εκτροπή.

Οι δυνάμεις του πανεκπαιδευτικού κινήματος, του μετώπου παιδείας-εργασίας, μπορούν να αποτελέσουν φραγμό στα σχέδια της ανομαλίας στα ΑΕΙ που απεργάζεται η κυβέρνηση και οι όποιοι υποστηρικτές της. Αρκεί να μετατρέπουν διαρκώς την αδιαμφισβήτητη επιστημονική και ηθική υπεροχή τους σε συλλογικές αποφάσεις των οργάνων των πανεπιστημίων και των αντίστοιχων φορέων. **Οι δυνάμεις αυτές οφείλουν να ανακτήσουν την ενότητά τους και την πρωτοβουλία των κινήσεων, να θέτουν οι ίδιες την ουσία των διακυβευμάτων, πέρα απ' τα στημένα στερεότυπα ψευδοδιλήμματα, διαλύοντας τη σύγχυση που σπείρουν τόσο μεμονωμένες ομάδες αυτόκλητων «ακτιβιστών», όσο και εκείνοι που σπεύδουν να υποστείουν τη σημαία του αγώνα με δηλώσεις νομιμοφροσύνης και υπακοής.** Οι δυνάμεις του μετώπου παιδείας-εργασίας είναι οι μόνες που εκφράζουν τη δημοκρατική νομιμότητα εντός και εκτός των Α.Ε.Ι. και όχι η κυβέρνηση, η οποία, αν και είναι ο εμπνευστής και ο ηθικός αυτουργός των εκτροπών, πασχίζει να τα κεφαλαιοποιήσει κατασυκοφαντώντας το κίνημα.

Στην αντίθετη περίπτωση, αν σε αυτή τη συγκυρία, ως αποτέλεσμα της λυσσώδους και πανταχόθεν εξαπολύμενης επίθεσης εναντίον του, επέλθει κάμψη αυτού του κινήματος και υποστολή της σημαίας του αγώνα, η ήττα θα είναι στρατηγική, γεγονός που θα επιτρέψει στην κυβέρνηση να επιδοθεί απρόσκοπτα στη συνταγματική εκτροπή που μεθοδεύει με την επιβολή του συνόλου των αντιεκπαιδευτικών μέτρων. ❧

Σύγχρονη Εκπαίδευση

και η
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ
Σύγχρονη Εκπαίδευση

Φάκελος: Για τα ΑΕΙ

“Νόμος πλαίσιο”- Αυτοδιοίκηση -Έρευνα

Διεφθαρμένα Πανεπιστήμια (Corrupted Universities)? —
Η Επιστήμη βορά στο ιδιωτικό επιχειρείν — Λογοτεχνία
— Ιστορία — Η εικόνα στα νέα σχολικά εγχειρίδια —
Προσχολική Αγωγή — Παιδική Λογοτεχνία

**Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (Π.Ι.) και χορηγοί:
ισχύει το Ασυμβίβαστο; — δεσμεύει η Δεοντολογία;**

Δύο ακόμη μόνιμες στήλες: αντί(κ)τυπος — “εκδρομή” ... στον
Τύπο (2η): Εκπαιδευτικά περιοδικά
ΜΜΕ και Εκπαίδευση — Επίπεδο Εκπαίδευσης Ελλήνων
και Αλλοδαπών — Γιατί το σχολείο να γίνει Τ.Υ.;

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Γιμναστική Προσφορά